

Előfizetési díjak:

Egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 6 korona.

Magánhirdetések díja:

Négyszer hasábozott garmond sorért 10 fillér.

Hivatalos hirdetések díja:

Egyszeri közlésért, tekintet nélkül a szöveg nagyságára, nyugtábellyel és támlappal együtt 6 korona.

Nyilttár soronként 60 fillér.

Többszöri hirdetésnél kedvezmények nyujtatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénzküldmények és hirdetések a kiadóhivatalhoz ezimezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

Az új tavasz.

Ellepte már a határt a sárga golyá-hir. Főnt magasan a kék égívek felett hosszú rajvonban húzódnak délről északnak a vándormadarak. A völgyek öléből elhúzódott a hó, amely az idén oly gyéren este be a téli világot. Lassan megindulnak az apró tavaszi erek, csörge-dezni kezdenek a kis patakok, amelyeknek vizében már kacérkodva nézegeti magát a lengő fűszál.

Valami nagy áramlás indul meg a föld felett. Zsong a levegő, valami halk morajtól, a fű növéseinek, a rügyek pat-tanásának mintha hangja volna. Messze a hegyek oldalán a rozsdavörös erdők szint váltanak s mintha a zöldbe boruló fák melyre zugna-bugna megannyi Mem-nonszobor gyanánt.

Az ember lelke megtelik mély, titkos mámorral. Az égről letűző nap sugarai mindmegannyi kifeszített hur muzsikál-nak; cserg, bong minden. Ah, ez a ta-vasz! A tavasz, a tavasz!

Új reménységgel állunk a tavasz előtt. Költők faragatlan rímeiket farag-ják, nyárspolgárok költökké lesznek, re-alisták ideálistákká, amikor hideg fehér köntösét leveti magáról a föld, hogy új-jongó, színes, virágos mezbe öltözzék.

Induljunk el mi is a reménységek útján. Higyük, hogy hosszú dermedtség után, amely Magyarország életerőit meg-bénította, amely közéleti, társadalmi, gazdasági, kereskedelmi, ipari, tudomá-nyos, művészeti és irodalmi fejlődésün-ket megakasztotta, el fog mulni. Hig-yük, hogy új tavasz lesz ezen a szeren-esétlen földön, amelyen mindig vérből sarjadt a fű és fakadt a rózsaszál.

Ne beszéljünk most politikáról. For-dítsuk el fejünket a sötét képtől, amely ugys éjjel-nappal, álmunkban és ébren-létünkben egyaránt kísért. Nézzünk a szorosan vett köznapi társadalom életébe. Mit látunk? Szörnyű elernyedés min-denütt. A lelkek fásultak, nincs felbuz-dulás, amely a társadalmi eszmények felé törne. Igaz ugyan, hogy a súlyos politikai bajok nagyon lenyűgözik a lel-keket. De mégis. Hiszen keserű tapaszta-latunk van már a multból. Az elnyoma-tás korszaka alatt, lám nagy társadalmi hullámlás volt itt, művészetek, iro-dalom, tudomány erősen fejlődtek, sőt evolúciójuk legnevezetesebb ideje abba a korszakba esik.

Mi az, hogy most olyan sorvasztó a tespedés? Ki tudná pontosan megha-tározni. A lázmérőt valahogy oda kellene tenni a nagy beteg társadalom ütőérére, valahogy ki kellene tapogatni, hogy hol van a sorvasztó betegség fészke. Talán éppen a politika az oka. Alighanem így van. Tulságosan politikus nemzet vagyunk, a politika vezérel, irányít mindenben.

Pedig nem jól van így. Nem szabad, hogy a mi szervezetünkben a politika legyen a gyomor, amelynek rosszul táp-lálása megbénítsa, megölje az összes többi szervet.

Ez alól kell emancipálni magunkat. Fel Magyarország új nemzedéke. Új munka vár rád, nagy társadalmi munka,

Az ipartestület 1905 évi je-lentése.

Ipartestületünk 1903. március hó 29-én tartott közgyűlése által kitűntető bizalmuk folytán a testület ügyeinek vezetésére nyert megbízatásunk ez alka-lommal midőn lejárván, beszámolunk ez évi utolsó sáfárkodásunkról s ezt tesz-szük most is ama köteletségérzetből, melylyel működésünk eredményéről nyílt színen beszámolni önöknek tartozunk. Sajnosan kell azonban bevallanunk, hogy ez alkalommal sem mondhatunk önök-nek újat, nem állhatunk elő oly orszá-gos vívmányokkal, melyek a már eléggé agyonsanyargatott kis iparos osztályt a fokozatos pusztulástól nemcsak megvé-dené, de ki is emelné. Nem mondhá-tunk újat, mert az áldatlan politikai viszonyok folytán önvédelmi harcra kell vívjunk a német zsarnokság ellen s így lehetetlenné vált a magyar kisiparos osztály életszükségletét az elavult és a rendeletek halmazával agyonreperált 1884. évi XVII. t.-cikket hatályon kívül he-lyezni.

A modern céhek az ipartestületi in-tézményekben a 22 év előtti korszellem béklyói alól fel nem szabadulhatván, cselekvési szabadságuk, rendelkezési s hatósági joguk korlátozott volta miatt, nem fejtették ki azt az erőt, nem ér-hettek el olyan eredményt, melyet ma már az iparos osztály nemcsak meg-várna, de joggal meg is követelhetne az ipartestületektől.

Ipari forgalmi viszonyaink a lefolyt évben némi javulást mutattak ugyan, ez azonban egyedül azon körülménynek tudható be, hogy az előző évinél ked-vezőbb terméviszonyok voltak, mely körülménynél fogva gazdaközönségünk vétkelkedve fokozódván, így iparosaink az előző évek pangásaiért némileg kárpót-lást nyertek.

Ha gazdasági viszonyaink némi ja-vulást mutattak is, iparosaink vállalko-zási kedvét azonban igen alább szállítot-ták a munkások részéről fokként tá-masztott tulkövetelések, melyek az el-múlt év július hó 4-én a kőmives és ács segédek egy pár napi bérharcában csucsosodott ki s a melyet akkor sike-rült egyezséggel megszüntetni.

A munkások tulkövetelései már-már türhetetlenek s alig van szakma váro-sunkban is, melyben villongások ne lennének. Bizony ütött már 12-ik órája annak, hogy a munkaadó iparos osz-tály is szervezkedjen, mert ha még soká hanyagolja, egy nap csak arra virrad, hogy a szervezett munkások nem köve-telni, de egyenesen diktálni fognak.

Ugyanazért fontos mozzanata volt az elmúlt évnek a hazai ipartestületeknek

1905. szeptember hó 8., 9. és 10. napjain tartott országos kongressusa, mely testületünket is közelről érinti, amennyiben azon Szabó György elnök, Merk János alelnök és Szabó István jegyző, a testület képviseletében részt vettek s melyen a testületek országos szövetségének fontos kérdéséhez kikül-dötteinink indítványt terjesztettek be, hogy: „mondja ki a kongresszus, hogy az ipartestületek országos szövetségét ezuttal is szükségesnek, a hazai ipartestületek között egy központi tömör szerveztésteni hízagpótlónak ismerve, mint ilyen, annak megalakítását ezuttal is kimondja s uta-sítja a végrehajtó bizottságot, hogy a szövetség alapszabálya 10. §-a az ipar-testületek évi tagjárulékát a testületek taglétszáma arányában általányösszegben állapítsa meg.” Ezen indítványt dr. Hor-váth János, a Központi Hitelszövetkezet ipari osztályának főnöke, behatóan is-mertetvén, melyhez kiküldötteinink közül Szabó István testületi jegyző is hozzá-szólván, — az egyhangu határozattal el is fogadtatott. Ezen szövetségbe tes-tületünk is belépett, mely belépés némi terhet ró ugyan testületünkre, de te-kintve a szövetség rég érzett hiányát s azt, hogy ez nemcsak szorosan a tes-tületekre válik előnyössé és hasznossá, de egyes testületi tagoknak is, mert a központi iroda egyesek ügyeiben is szí-vesen közre jár s teljesíti a védelmet.

Az ipari munkások országos szerve-zetével szemben lesz hivatva a szövet-ség, hogy a munkaadó iparosok is e szövetségben szervezve legyenek.

Az országos ipari érdekekre az ed-digieknél azért bir nagyobb fontosság-gal e kongresszus, mert azon hazánk jelesei s a politikai élet kitűnősegei s mintegy 20 országgyűlési képviselő volt jelen s tettek ígéretet, hogy az előttük elhangzott panaszokat, sérelmeket orvo-solni fogják. A mai politikai viszonyok s ujabban már ősi alkotmányunk vál-ságos helyzete megakaszt minden ipari és gazdasági fejlődést, mely alászállítja a forgalmat s létében támadja az iparos osztályt is.

A politikai élet ily küzdelmes har-cában, iparosaink miként hosszú évtize-deken keresztül, ismét türelmükre van-nak utalva. Ezzel pedig mi, ne eléged-jünk meg, hanem szervezzük az össze-tartást és az egyetértést közöttünk. A türelem sem erőssé, sem nagygyá senkit sem tett; de az összetartás, az egyet-értés már népeket tett hatalmassá és nagygyá. Ezen elv irányítson minket is, szeressük, pártoljuk azon intézményün-ket, mely a társulásra, a szoros össze-tartásra egyenesen felhiv s a mely ál-dozaot nem kér, nem követel, de segít, támogat és fölemel, hol az egyes gyen-gesége, a szegény fillére erőforrásává válik úgy a köznek, mint az egyeseknek.

Ipari szervünkben ilyen intézmény a hitelszövetkezet.

Három évvel ezelőtt, midőn 1903. évi március hó 12-én a szövetkezet mű-ködését megkezdte, gondoltuk-e, hogy ez új, előttünk is akkor még idegen, is-meretlen intézmény úgy fejlődhesen, hogy már 1905. évi december hó 31-én

24,000 korona, nagyobbára iparosok által befizetett üzletresz tőkéje, az ál-lamsegélylyel pedig összesen 36,000 kor. alaptőkéje és 3000 kor. külön tartalék-alapja legyen. Ezen kívül 76,000 korona bekebelezett és 47,000 korona személyi, illetve kezesek által biztosított kölcsönt nyujtott a tagoknak.

Az 1905. év pénztári forgalma 352,000 korona volt. Betétként 7000 korona kezeltetett. Különösen kieme-lendő, hogy 3 évi üzletmenete alatt a nyujtott kölcsönökből leírásra még egy fillér sem került.

Ime, az összetartásban rejlő erő mily eredményt képes felmutatni. Nem lehet eléggé méltatni szövetkezetünk úgy er-kölesi, mint anyagi hasznát akkor, ami-kor alkalmat és módot nyujt arra, hogy a legszegényebb iparos is szövetkezeti részvény jegyzésével, heti 40 fillér befi-zetéssel, majdnem észrevétlenül megtaka-ritott tőkéhez jusson, s ez által hozzá-szokjék a takarékosághoz is. Ama 24,000 korona készpénz, melyet a rész-vényes tagok eddig már befizettek, s mely összeg felett, mint saját megtakar-iott vagyonukkal rendelkeznek, — ha szövetkezetünk nem lett volna, ez az összeg megtakarítva sem lenne.

Fényes példaadásul szolgál tehát ez az eredmény mindazon iparosok számára, kik szövetkezetünknél még nem tagjai. Mig egyfelől az iparos a legelőnyöseb-ben gyűjthet magának tőkét részjegy jegyzéssel, addig ha kölcsönpénzre, ipara-üzéséhez, vagy más célra is szüksége van, 2, sőt 4%-al is olcsóbban kaphatja meg azt, mint egyes takarékpénztá-rakban.

Sajnosan kell azonban még mindig tapasztalunk, hogy a társulás, a szö-vetkezés eszméje, mely ma már a leg-félreesebb néprétegeket is áthatja, — csak éppen nálunk, a mi intelligens ipa-rosaink egy részénél nem tudja legyőzni az elfogultságot, a bizalmatlanságot, mely elfogultság némelyeket még mindig vis-zzatart.

E bizni s hinni nehezen tudó része iparos osztályunknak még mindég várja s talán lesi is azon időpontot, midőn szövetkezetünk megszűnik élni, mozogni, hogy öntelt kárörvendéssel mondhas-sák: „ugye, nem hiába féltünk s voltunk bi-zalmatlanok, hisz tudtuk mi azt, hogy az iparosok által vezetett intézmény nem állhat fenn, s nem lehet életképes, mert azt és abban a vezetést iparosok látják el!”

No hát tisztelt kétkedő iparos tár-saink, kiknek bizalmuk csak a nem iparossal szemben azonnal előlegezve van, csak várják bukását intézményünk-nek s várakozásukban nagyon csalódni fognak. Csalódni fognak, mert nem le-vegőbe építettünk s nem ígértünk olyat, melyet meg is ne adhatnánk s kik szolgáljuk ez ügyet önzetlenül, azt hűt-lenül cserben sem fogjuk hagyni!

(Vége köv.)

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Felhívás.

Szilágy-somlyó város és vidéke hazafias közönségéhez!

A magyar nemzetgazdasági érdekek megóvása, másfelől a hazai s vele a helyi ipar pártolása és védelme érdekében szólunk városunk minden egyes hazafias polgárához, kérjük arra, hogy a külföldi s különösen az osztrák iparcikkek hazánk területéről leendő sikeres kiküszöbölése érdekében tartsa becsületbeli kötelességének mindenki, hogy akkor, a midőn úgy magán, mint köztársadalmi szereplésében ipari terméket beszerezni, vagy szereztetni kénytelen, szükségletét csak honi ipari termékekből fedezze.

Ne legyen közöttünk sem nő, sem férfi, a kit át ne hasson ma már a hazafias kötelesség teljesítésének érzete. Ugyanazért a kérdésnek gyakorlati oldalát véve, szüntessük meg vásárlásainkat mindazon iparosok és kereskedőknl, kik elfogadható módon nem igazolják árujuk eredetét.

Bojkottot mindenhol, a mi nem honi termék! Dobjuk el saruinkat, tépjük meg ruháinkat, de magyar ember testét ne fódje osztrák rongy s fejét ne diszítse sem eseb, sem német süveg.

Hogy pedig szavunk ne csak kiáltó szó legyen a pusztában, alakítsuk meg városunkban a „Magyar Védő-Egyesület” szilágyvármegyei fiókját s mondjuk ki, hogy a hazai és a helyi ipart és kereskedelmet pártoló országos mozgalmat teljes erővel támogatni óhajtjuk s ezek védői sorába belépünk és hozzányulunk ahoz a fegyverhez, melynek nyomában nem hull, nem pusztul ember, harcos, de elpusztulnak a kapzsi osztrákok sok ezrei. Addig is, míg a megalakítandó szilágy-somlyói osztály szervezése érdekében az alakuló közgyűlés összehívatók, aláírási íveket bocsátunk ki s a védőegyesület üdvös célját ismertető alapszabályok terjesztését is megkezdjük. Kérjük azért megindított akciónk iránti csatlakozást a hazaszeretnek azon melegeivel biztosítani, melyet törekvésünk minden magyar embertől ma méltán elvárhat.

Egyben szíves tudomásukra hozzuk, hogy irodánkban mindenkinek szívesen rendelkezésére bocsátjuk a hazai beszerzési források címtárát, továbbá a valódi hazai gyártmányu ruhakelmék mintakártyáit is.

Felhívásunk sikerét közönségünk ismert jó hazafiságára alapítjuk s kérjük annak szíves támogatását.

Szilágy-somlyó, 1906. március 25.

A szilágy-somlyói ipartestület nevében:

Szabó István,
jegyző.

Szabó György,
elnök.

Magyar vértanuk.

A száz hársfa alól, a hol dicsőséges jövendő álmodott a magyar nemzetnek a nagy fejedelem, régen szállt világgá a híres riadó szó, a mely igazságos, keserű panaszát e szavakkal kezdte:

Recrudescent vulnere...

A mai komor napokban a régi igazság keserű erejével kél életre a panasz: Felszakadoznak a mi régi sebeink... Felszakadoznak s a mig a magyar szívek gondolnak arra, mit hoz a jövendő, a csüggedő lelkek visszamenekülnek a mult emlékeihez, a dicsőséges, véres emlékéhez, a magyarság erejének ősfóráisaihoz, a melyből a bizodalom csodatevő italát innia, de jól esik a csüggedt lelkeknek.

Igy támadt föl új erővel a nemzeti hagyományok kultusza, a mely napról-napra gyarapodik, tanúságot téve arról, hogy a magyar nemzet új Antheus módjára a küzdésben földre sújtva újra és újra erőt kap nemzeti multjának teremtő anyaföldjétől.

Ennek a hatalmas nemzeti renesszánsznak meghódol a színpad, a mely történelmi levegőjű magyar darabokkal hódoltatja meg a közönséget. Ocskay brigádéros, Kurucz Feja Dávid, János vitéz. Gül baba. Az elnémult harangok, a Zéta, a Helyre asszony egy-egy fejezete ennek a renesszánsznak. Nem véletlen a magyar levegőjű darabok következetes sikere, hiába állítaná azt a skepticismus. A színpad a közönség izlésének tükré és ha a színházak egy-másra adják elő a hazafias irányzatú, a magyar levegőjű darabokat, az csalhatatlan jele annak, hogy a magyar közönség ezeket a darabokat követeli.

Szögezzük ezt le, mint a komor idők reményt keltő szimptomáját.

Ennek az új életre kelő nemzeti közszellemnek igen értékes, igen érdekes irodalmi ajándékot nyújt az eleven tollu, éles megfigyelésű és nagy tudású publicista, dr. Kacziány Géza, a ki Magyar Vértanuk Könyve című diszművét tette le a magyar olvasóközönség asztalára.

Kétzseres értékű és kettős jelentőségű ez a diszmű. Egyrészt teljes világosságot

nyújt a világosi fegyverletétel után kezdődő véres, sötét tragédiák komor homályába, másfelől pedig a nemzeti kegyelet pantheonjának, az 1848-as erekllyemuzemunknak ügyét is szolgálja. A diszmunka kiadója, Vassa József ugyanis az album alaku díszes vászonkötésű remek könyv tiszta jóvedelmét az erekllyemuzemunk fontartására ajánlta föl.

A megrázóan érdekes és művészi tollal irt kötet a magyar vértanuk százainak tragédiájával ismertet meg. Sorra vonulnak fel a fekete sorokban a nemzet vértanuinak százai a kiknek eddig nevét sem ismertük. Az aradi és pozsonyi tizenhárom dicsőséges mártíriumát aprólékos részletességgel írja le az ilusztris szerző, a szerző a ki a forrásmunkák, egykori feljegyzések és szemtanuk előadásából szűrte le a magyar kálvária ez igaz történetét. Azután sorra kerül az erdélyi és bácskai vérfürdők leírása, az aradi, kufsteini és olmuői várfoglyok életének, keserves szenvedéseinek története.

A mindvégig érdekes művet a színes és fekete nyomásu műlapoknak, az erekllyék repedukcióinak, facsimiléknak egész garadája díszíti, megketőztetve a diszmunka értékét.

Ezrével és ezrével kapkodja a magyar közönség a véres nagyidők e nagyértékű dokumentumát, a melyhez hasonló magyar könyve még nincs könyves polcunknak. A gyönyörű diszmunkát épp a miatt adhatja kiadója 6 korona nyolevan fillérért, mert a megrendelések áradása sok ezer példány nyomtatását tette lehetővé.

Ez az a munka, a mely valóságra váltja a könyvkinálás avult frázisát. Ez a könyv, a felelevenedett nemzeti szellem erejének szárnyán diadalmasan árasztja majd el a magyar földet s rövid időn valóban nem lesz magyar család, a melynek könyves asztaláról hiányoznék Kacziány Géza nagyértékű könyve.

Ezen remek munkát őszintén ajánljuk minden könyvszerető magyar embernek, könyvtára részére nemesebb, szebb dísz keresve sem talál az újabb irodalom termésében.

Szinészet.

Vége valahára Szilágy-somlyón is van olyan szintársulat, a melyről nemcsak számlomból, hanem komolyan kell jót irnunk. A közönség kezdí a Szabadhegyi szintársulatát pártolni, — bár nem eléggé, de hisszük, hogy az érdeklődés nőni fog, a mint ezt a derék színészek meg is érdemlik.

Az előadásokat csütörtökön, folyó hó 22-én kezdtek meg a „Zsábá“-val. Szellemes és kedves francia darab, mely nagyobb érdeklődést érdemelt volna. Ha lesz rá idő, nem bánjuk, ha még egyszer megy, a mikor is feltétlenül nagyobb közönség lesz. A játék kifogástalan volt.

Pénteken Sardou drámája, „A boszorkány” került színre közepesen telt padok előtt. A spanyol inquisitio korából vett darabban a megkínzott mörök szenvedéseit művésziessé tolmácsolta N. Bodroghy Lina Zoraya mórón szerepében. Szabadhegyi Aladár, Deák, Jeszenszky s a többiek is érdemeit és kaptak is sok tapsot.

Szombaton a „Forgószél kisasszony” ment volna és jól ment volna, ha a tűz szét nem zavarta volna a megriadt közönséget. Ha még egyszer adják, akkor is ott leszünk. Képes Laura, Forgószél kisasszonynak a fél előadáshoz is egészen gratulálunk.

Vasárnap és hétfőn meglehetősen telt ház előtt láttuk a „Smólen Tónit”. A szereplők igen, de a darab nem érdemel sok dicséretet. No de jól esett — különösen a jelen viszonyok közt — hallani a Kossuthnótát és utálni egy kicsit a németet. Jeszenszky kitűnő Smólen Tóni volt. Képes Laura a töle megszokott művészettel játszott. Balla Tusi a legöregebb színházlátogatók estélyét is megfűszerezte aranyos nótáival.

Kedden a „Danczigi hercegnő” adták nem nagy számú közönség előtt. Az eddigi előadások közt ez sikerült a leggyengébben. A sugót elől jobban megértette a publikum, mint egyik-másik színész. Különben azt még sem mondhatjuk, hogy teljesen élvezhetetlen lett volna az előadás. Képes Laura, mint mindig, ugy ez alkalommal is teljesen jól játszott. Balla Tusi nagyon kedves, akár beszél, akár énekel. Ilyen is volt egész héten.

Szerdán este a „Tetemrehívás” került színre, erről azonban lapzártá miatt nem referálhatunk.

Első heti benyomásunk az, hogy a társulat igen jó erőkkal rendelkezik. Fodor, Erkel, Kovács, Ováry Rózi és Deák minden tekintetben s minden darabban derekasan megállották helyüket. Őszintén sajnáljuk, hogy Szilágy-somlyó, a hol sok az intelligens ember, oly kevés a színházlátogató. Némileg menthető ugyan az utóbbi évek gyalró társulatainak próbálkozásai nyomán keletkezett bizal-

matlanság, tartózkodás, de abba nem hal bele senki, ha egy-két előadást most is megnéz és magának erről a társulatról is képet alkot. Ez a kép mindenesetre elfog útni a régiéktől. Tessék megpróbálni s ha valaki csalódní fog dobjon ránk követ, hogy mért ugrattuk be. Még egyszer ajánljuk őszintén a társulatot közönségünk figyelmébe. Nem lesznek e pártfogásra érdemtelenek!

Dr. Krity.

Különfelek.

— **OLVASÓINKAT** felkérjük, hogy előfizetéseiket megújítani, hátralékaikat pedig beküldeni sziveskedjenek.

— **Kinevezések.** Szilágyvármegye főispánja gr. Kuun Zsigmond végzett joghallgatót díjtalan közigazgatási joggyakornokká kinevezte és szolgálatáttételre a zsiói főszolgabírói hivatalhoz osztotta be. — A kereskedelemügyi miniszter Puskás Sándor magyar államvasúti mérnököt, vármegyénk szülöttét, osztálymérnöké nevezte ki.

— **Intézkedés** a vármegyei hivatalos lap 10. számában megjelent 1756—1906. szám alispáni rendelet végrehajtása iránt. Külföldieknek, a magyar korona országai területén lakhatásáról szóló 1903. és V. törvények tárgyában szigorú alkalmazkodás végett közhírré teszem az alábbiakat. 1) Az oly külföldieket, kik az 1886. évi XXII. t. c. 15. §. alapján a külföldiek nyivántartása tárgyában 1888. évi augusztus hó 11-én 54 091 szám alatt kibocsátott belügyminiszteri körrendelet által, illetőleg az ennek alapján alkotott törvényhatósági és rendezett tanácsu városi szabályrendeletek életbe léptének napja az 1896. évi január hó 1-seje után (I. 1895. évi november hó 16-án 100.192. sz. alatt kiadott belügyminiszteri rendelet) szálltak meg valamely községben és még mindig ott laknak, azonban az illetett belügyminiszteri rendeletben, illetőleg törvényhatósági vagy r. t. városi szabályrendeletben megállapított kötelezettség dacára megszállásuk mindaddig bármely okból be nem jelentett, kötelesek jelenlegi szállásadók az 1903. évi V. t.-cikk 2. §-a értelmében a törvény életbe léptetése napjától számítva legkésőbb 8 nap alatt bejelenteni. 2) Azon külföldiek, kik az 1896. évi január hó 1-seje után szálltak meg az ország valamely községében és ott már állandóan laknak, azonban 1886. évi XIII. t.-c. 15. §-ában lakhatási engedélyt az 1903. évi V. t.-c. életbe léptetésének napjáig meg nem szereztek, kötelesek az 1903. évi V. t.-c. 3. §-a értelmében lakási szándékukat az életbe léptés napjától számítva három hónap alatt bejelenteni. 3) Ha a külföldiek lakhatási engedély iránti kérvényét életbe léptének napja előtt már benyújtotta, azonban arra még I. foku határozat nem hozatott, a kérvény az 1903. évi V. t.-c. 4. §-a értelmében való további eljárás végett az illetékes hatóságnak küldendő meg. Ha azonban már I. foku határozat hozatott, felebbezés esetén ugy az 1886. évi XXII. t.-c. 15. §-a és a fentidézett belügyminiszteri körrendelet 6. pontja értelmében a közigazgatási bizottság által intézendő el. 4) Azok a külföldiek, kik már 1896. évi január hó 1-ét megelőzőleg laknak állandóan az ország területén, a törvénynek ugy a 2., mint 3. §-ában jelzett bejelentés kötelezettsége alá nem tartoznak. Zilah, 1906. február 16-án. Török s. k., alispán.

— **A sajtó köréből.** Lenkei Zsigmond, a Budapesti Hirlapnak 10 éven át volt főtisztviselője, a Magyar Újságkiadók Országos Szövetségének jegyzője s az Újságkiadók Lapjának szerkesztője, az Általános Tudósító kebelében megalakult Vidéki Lapok Központi Hirdetési osztályának igazgatójává neveztetett ki.

— **A részvényeladás megnehezítése** az alapszabályokban. Igen sok hazai, főleg erdélyi (román nemzetiségű) pénzintézet alapszabályaiban oly törvényellenes intézkedések vannak, amelyek korlátozzák a részvényeseknek azt a jogát, hogy részvényeiket szabadon adhassák el. Ennek folytán a belügyminiszter iniciatívájára, a kereskedelmi miniszter mint a „Magyar Pénzügy” értesül, — utasította a cégbejegyzések ellenőrzését végző cégbiztost, hogy a szóban levő pénzintézetek alapszabályait vizsgálja át s az illetékes törvényeséknél járjon el, hogy az illető pénzintézetek az alapszabály oly intézkedéseinek törlésére utasíttassanak, a melyek a kereskedelmi törvény intézkedésének nem felelnek meg. Az

első ilyen megrendszabályozott pénzintézet a nagysomkúti „Chiorana” takaréks és hitelintézet rt., a melytől a cégbiztos a szátmári törvényesék 17,668—1905. sz. a. hozott végzésével azt követelte, hogy az alapszabályok egyes törvényellenes intézkedéseinek a módosítása céljából rendkívüli közgyűlést hívjon össze. Az alapszabályok egyik ily módosítandó szakasza a 14. §., mely szerint: „Hogy ha valamelyik részvényes elakarná adni részvényeit, ugy köteles azokat 8 napig az intézet igazgatóságánál letenni és hogyha ezen idő alatt nem akadna a bank részvényesei közül vevő, ugy csak ebben az esetben szabad a részvényesnek idegennek eladni a részvényeit.” A szátmári törvényesék ennek a szakasznak teljes kihagyását követeli, még pedig azért, mert az ellentétben áll az 1891. évi XXXIII. t.-c. 193. §-ával.

— **Tűz a viharban.** Szombat este tíz órakor, midőn a szélvihar legrémesebben seprtet végig városunk felett, Weinré Bertalan hátulsó udvarán egy csomó szemét és szalma meggyuladt és rémes világításával pár perc alatt az egész várost talpra állította. Egy ócska deszkából összetakolt nyitott szin és egy marha istállófele égett el. A tűz belekapott dr. Náduvay ügyvéd deszkakerítésébe is és mintegy 15 méter hosszúságú rész elégett. A tűz keletkezésének oka ismeretlen. De hogy a város közepén ilyen szemét- és tűzfészket hogy tűr meg a hatóság? Az eféle ócska deszkából való félszeristálló tákolmányok hogy épülhetnek? Es hogy a város közepén, a járásbírósi palotával szemben miként lehetséges a szénának és szalmának szabadon tartása, mikor nem is olyan nagy távolságban egymást érik a nagy tüzeléssel járó ipartelepek, két gépgyári és gépjavitó műhely, szappangyár, kovács- és rézműves műhelyek? Arra helyes feleletet adni valóban bajos lenne. Annyi bizonyos, hogy ha valamikor, ugy a szombat esti rémitő viharban felkelhetett bennünk az elhatározás, hogy városunk tűzbiztonsága érdekében nemcsak az építkezési szabályrendeletek szigorú betartása és szigorítása tekintetében tenni kellene valamit, — hanem tüztöltő testületünknek szerezvényekkel való ellátásáról is komolyan gondoskodni kellene. Avagy mit szól ahoz a mit sem sejtő közönség, hogy tüztöltő testületünknek nincs egyetlen szívó tömlője, a mivel csak két-három méteres gödörből is vizet tudna felvenni?

— **A hadügyminiszter és a kántinok.** A kántinokban, a melyek intimitásairól a kaszárnya-költészet annyit zengett, nagy változást hozott a hadügyminiszternek egyik nemrégiben kibocsátott körrendelete. A kántinokban legtöbb helyen költözködés folyik; a kántinok gazdát cserélnek. Pitreich hadügyminiszter ugyanis elrendelte, hogy a kántinok ezután csak olyanoknak adhatók ki, akik mint továbbsszolgáló őrmesterek a hadseregben legalább 12 esztendeig szolgáltak s ezek közül is előnyben részesítendők azok, akik szolgálatképtelenné lettek. A hadügyminiszter ezen intézkedéssel a hadsereg altiszteit akarta támogatni s a továbbsszolgálók egy részének jövőjét biztosítani. Ennek folytán azokat a kántinokat, amelyeknek bérlete most lejárt, csak ott hagyták meg a régi bérlők kezében, ahol az illetők ezeknek a feltételeknek megfelelnek, a többieknek a bérletét nem hosszabbították meg.

— **Gyerek elgázolás.** Folyó hó 26-án d. e. 1/11 órakor Krees Izsáknak Sándor nevű 1-ső elemi iskola osztályba járó kis fia az iskolából épen hazafelé ment, midőn a városi szálloda előtt elvonuló állami országuton keresztül — a járdára — akart menni, egy 13 zsák buzával terhelte, gazdátlanul haladó szekér elütötte s a súlyos teherrel megrakott szekér a szegény gyermek derekán keresztül ment. Az esemény oly hirtelen lefolyásu volt, hogy a közelben lévők, bárha látták is a gyermek veszedelmes helyzetét, nem segíthették rajta. De nem is csoda, mert az itten lévő lejtős uton a szekér terhe az igavonó ökröket is sebesen tolt lefelé, pedig az állatokon is szinte látszott a megállási szándék. A szerencsétlenség megtörténte után aztán a szerkes gazda is előballagott a háttérből Kiss Károly oláh-utcai lakos személyében s mintha csak egy cserebogár eltiprásáról lett volna szó, oly közömbösen lépdelt volna odább, ha a haragos tömeg utját nem állja s a kapitányi hivatalnak át nem szolgáltatja. A szerencsétlenül járt gyermeket aztán eszméletlen állapotban vitték a Neumann József lakásába s rögtön orvosi segélyben részesítették. Mint hirlik, remény van a gyermek megmaradásához, mi isteni csoda lesz.

— **Furfangos tolvaj.** Amint a mezei munka kezdődik, elszéled a falusi nép szerte a mezőkön, szőlőhegyekben, kiki a maga dolga után, — odahaza csak az öregek és gyerekek maradnak házőrzőnek. Az ilyen alkalmat szokták aztán a kóbor cigányok s más tekerő alakok kihasználni, hogyha szerit tehetik, egyetmást, amihez hozzá juthat-

nak, elemeljenek. Így történt Kémeren is tegnapelőtt, hogy egy özvegy asszony elment nyitni, egyedül hagyva odahaza 7—8 éves leánykáját. Egy uri ruhás fiatal ember bement a magában lévő gyermekhez és — előbb alaposan kikérdezve, hogy egyedül van-e a háznál — egy husz fillérest adott át neki azzal, hogy miután tudja, hogy van az anyjának pénze, váltsa fel azt. A kis leány elővette anyjának öszekuporgatott pénzecskéjét, hogy felváltsa a jövővény pénzét. Mint-hogy nem volt benne csak 6 fillér apró, azt elvette a jövővény s a gyermeknek átadta a 20 fillérest, hogy menjen vele a közeli boltba és vegyen neki négy fillérért cigarettát, a többi pedig legyen az övé, vegyen magának rajta cukrot. A kis leányt valami néne utba találva visszakérgette, hogy ne hagyjon a házból idegen embert s ment vele ő is. Mire a házhoz értek, a cigarettás fiatal embernek már hült helye volt, de eltűnt vele a szegény asszony öszekuporgatott 7 koronája is. Egy közelben dolgozó férfi a nagy siránkozásra tudomást vévén a történetekről, utána eredt a tolvajnak és a somályi határban szerencsésen el is csípte és a kémeri csendőrszerepére vitte. Ott aztán — Kársztelekről kapott távbeszélő értesítésből — küldt, hogy a tolvaj nem más, mint egy, a szamosújvári börtönből ezeltől pár héttel kiszabadult rovott előéletű egyén.

— A Triesti Általános Biztosító Társaság (Assicurazioni General) folyó évi március hó 17-én tartott 74-ik közgyűlésén terjesztettek be az 1905. évi mérlegek. Az előtünk fekvő jelentésből látjuk, hogy az 1905. december 31-én érvényben volt életbiztosítási tőkeösszegek 771.879,007 korona és 54 fillért tettek ki és az év folyamán bevett díjak 35.489,533 korona és 24 fillérre rugtak. Az életbiztosítási osztály díjtartaléka 18.739,255 korona 97 fillérről 209.076,662 korona 98 fillérre emelkedett. A tüzbiztosítási ágba, beleértve a betörés-lopás elleni és tűkörüvegbiztosítást a díjbevétel 14.429,113,117 korona biztosítási összeg után 23.671,911 korona 75 fillér volt, miből 8.903,497 korona 38 fillér viszontbiztosításra fordítottat, úgy, hogy a tiszta díjbevétel 14.768,414 korona 37 fillérre rugott, mely összegből 10.464,043 korona 40 fillér mint díjtartalék minden tehertől menten jövő évre vitetett át. A jövő években esedékesse váló díjkötelezvények összege 94.667,902 korona 96 fillér. A szálltmánybiztosítási ágba díjbevétel kitett 3.833,502 korona 39 fillért, mely viszontbiztosítások levonása után 1.552,290 korona 37 fillérre rugott. Károkért a társaság 1905-ben 30.285,711 korona 02 fillért folyósított. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kárfizetéseket, a társaság alapítása óta károk fejében 827.976,227 korona és 40 fillérnyi igen tekintélyes összeget fizetett ki. A nyereség tartalékok közül, melyek összesen 26.999,096 korona 73 fillérre rugnak, különösen kiemelendők: az alapszabály szerinti nyereségtartalék, mely 5.250,000 koronát tesz ki, az értékpapírok árfolyamingadozására alakított tartalék, mely a 3.729,624 korona 17 fillér külön tartalékkal együtt 19.206,875 korona 73 fillérre emelkedett, továbbá felemlítendő a 160.000 koronára rugó kétes követelések tartaléka és az 911.110 korona 50 fillérnyi ingatlan tartalék. Ezeket kivül fennáll még egy 1.471,110 korona 50 fillért kitevő tartalék, melynek az a rendeltetése, hogy az életbiztosítási osztályban a kamatláb esetleges csökkenését kiegyenlítsa. A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek első rangú értékekben vannak elhelyezve, az idei átutalások folytán 247.497,914 korona 42 fillérről 270.052,078 korona 64 fillérre emelkedtek, melyek következőképen vannak elhelyezve. 1) Ingatlanok és jelzálog követelések 43.258,594 korona 47 fillér 2) Életbiztosítási kötvényekre adott kölcsönök 21.221,765 korona 52 fillér 3) Letéteményezett értékpapírokra adott kölcsönök 1.354,419 korona 4) Értékpapírok 185.300,903 korona 34 fillér. 5) Tárcá váltók 707,151 kor. 55 fillér. 6) A részvényesek biztosított adósevelei 7.350,000 korona. 7) Bankoknál levő rendelkezésre álló követelések, készpénz és az intézet követelése, a hitelezők követeléseinek levonásával 10.859,244 kor. 76 fill., összesen 270.052,078 korona 64 fillér. Ezen értékekből 58-5 millió korona magyar értékekre esik.

— A Nap. A főváros zsurnalisztika valóóságos szenzációja A Nap, ma az ország leg-radikálisabb, legszókimondóbb, és legnépszerűbb és legelterjedtebb ellenzéki napilapja. A Nap a közönség rajongó szeretetétől ki-sérve, egy csapásra hódította meg a szíveket. Minden száma kész meglepetés és szenzáció. A Nap független, érdekes, tartalmas és teljes krónikása a napnak s minden más lap megelőzésével már a kora reggeli órákban kapja kézhez a vidéki olvasó. A Nap felelős szerkesztője: Braun Sándor, főmunkatársa. Abrányi Emil. Politikai cikkeinek legnagyobb részét Ugron Gábor, a magyar ellenzék e fényes nevű vezéralakja írja. Belső dolgozó-

társai: Abrányi Emil, Bródy Mihály, Cholnoky Viktor, Feld Aurél, Gergely István, Hacsak Géza, dr. Hajdu Miklós segédszerkesztő, Holló Márton, Kemény Simon, Nádas Sándor, Pásztor Árpád, Székely Miklós, Szabócs Bálint, Szép Elemér, Thury Zoltán, Ugron Gábor. Ez a névsor — élén Braun Sándor szerkesztővel — kész program. Hangban, tartományban, formákban, színekben s elevenségben új ez az újság. Valósággal zászlóvivője A Nap a magyar függetlenségi törekvéseknek az erőszak és törvénytörés mostani gyászos napjaiban és úgy politikai, mint újságírói sikerei óriási tényezővé tették. A Nap hasábjain cükröződik a leghivebben a magyar közönség érzelmevilága. Külön szenzációja, hogy a legkorábban megjelenő újság a legolcsóbb is. Egy szám ára 2 krajcár, előfizetési ára egész évre 16 kor., félvre 8 kor., negyedévre 4 kor. egy 1 kor. 40 fillér (70 krajcár). Az érdeklődőknek a Nap kiadóhivatala (Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 9.) készséggel küld mutatványszámot.

— Ragályos betegségek. Folyó évi március hó 25-iki állapotnak megfelelőleg a „Földmívelésügyi Értesítőbe“ az állategészségügyi kimutatás Szilágyvármegyről a következő hivatalos adatokat közli: Lép fene: Felsőbánd. — Rühkór: Monó, Búrgedz ló, Ipp ló, Lescmér ló, Somlyóujlak juh, Erhatvan ló, Girókuta ló, Tasnádszarvad ló, Diósd ló, Kirva ló, Kisgoroszló ló. — Bivaly vész: Jaáz. — Sertés vész: Cíkó, Felsőszivágy, Hadad, Monó, Oláhhorvát, Kémer, Szilágybagos, Krasznamihályfalva, Szilágykövesd, Szilágyziget, Szamos-nagygoroszló, Szilágy-somlyó.

A SCOTT-féle eljárás

szerint a csukamájolaj emulgálása által készül a világhírű SCOTT-féle EMULSIO. A csukamájolaj régen kipróbált és gyógyító ereje valóban csak a SCOTT-féle EMULSIO-ban jut teljesen érvényre, mivel ezen formában a csukamájolajat mindenki szívesen veszi be. Altaga az egész szervezet sokkal erősebb lesz és betegségek eseteiben a szervezet ellentálló képességét sokkal jobban növeli, mint a közönséges csukamájolaj. A SCOTT-féle EMULSIO jó ízű és határozottan könnyen emészthető. A SCOTT-féle EMULSIO a legfinomabb norvégiai gyógyszer-csukamájolajból készül méz és nátrán hypophosphitok hozzáadásával.

A SCOTT-féle Emulsio valódiságának jele a „hátán nagy csukahalat vivő halász“ védjegye.

Kapható minden gyógyszerárban.

Ezen lapra való hivatkozásnál és 75 fillérnél valób élyeg beküldése ellenében mintá üveggel bérmetve szolgál: Dr. BUDAI EMIL.

„Városi gyógyszerár“
Budapest, IV., Váci-utca 34/50.

Egy eredeti üveg ára: 2 K. 50 f.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

Nyilttér.)*

Tekintetes szerkesztő ur!

Engedje meg, hogy b. lapja legutóbbi számában „Néhány szó járdánk kiépítéséhez“ elm alatt megjelent cikke egy pár sorban reflektáljak.

Tiszteletben tartom a vélemény nyilvánítás szabadságát, de az említett cikk oly módon igyekszik az aszfalt járda előnyeit a közvéleményre reádisputálni, miszerint lehetetlen mindenkinek be nem látnia, hogy az egyenesen sugalmazásra, avagy egyenes utasításra íródott, melynek elsőrendű érdeke, hogy Szilágy-somlyó városa utcáinak aszfalttal leendő burkolását határozza el.

Az igazságnak tartozom tehát azzal, hogy a cikk tévedéseit megcáfoljam s megcáfoljam első sorban a „Magyar mérnök és építész együletnek“ a beton

*) Az e rovattal közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

járdára vonatkozó és a pályázatomhoz bemellékelte szakvéleménye segítségével.

E szakvélemény egyenesen s félremagyarázhatatlanul kijelenti, hogy vidéki városok számára, úgy a külső csin, mint a tartósság és célszerűség szempontjából a beton járda sokkal alkalmasabb az aszfaltnál.

Egyszerű szemlélet is meggyőzheti az embert arról, hogy óriási az az előny, a melyet a beton a külső csinosság és tartósság dolgában az aszfalt felett élvez. Esőzések után a beton azonnal szárad, és egyik legfőbb előnye, hogy szemcsézett felületénél fogva fagy, és esőzések alkalmával egyáltalán nem sikos, míg a teljesen sima felületű aszfaltan ily időszakokban, főleg lejtős utcájú városokban csaknem életveszélyes a közlekedés. Az aszfalt különben nyáron is ki van téve az időjárás viszontaságainak: köztudomású dolog, hogy a főváros utcáin meleg nyári napokon még árnyékban is oly annyira megpuhul az aszfalt burkolat felülete, hogy a lábnyomok is meglátzanak rajta. Holott e burkolatot általában hideg vízvezeteki vízzel öntözik, a mi ott is óriási költségbe kerül, hát még a vidéki városban, mondanom is felesleges, kivihetetlen! Ennek ellenében a beton járda időjárás behatásának, egyáltalán nincs kitéve, a minek legeklatánsabb bizonyítékául az a körülmény szolgál, hogy a legkényesebb természetű s legnagyobb horderejű vízműveket betonból állítják elő, mert úgy a legnagyobb fagynak, mint a legnagyobb forróságnak legjobban ellentáll.

A beton anyaga évtizedeken keresztül nem szorul javításra, míg az aszfalt olvadékony és laza anyaga folytonos és költséges javítást igényel.

Ezeket az argumentumokat hangoztatja a „Magyar mérnök és építész egyület“, a midőn határozott előnyt ad a betonnak az aszfalt felett. S e minden kétségen felül álló bizonyítékokhoz magam még hozzá tehetem, hogy 22 évi vállalkozói működésem alatt, mely idő alatt pedig az ország legkülönbözőbb részeiben a legkényesebb vízműveket betonból s több százezer négyzet méter beton burkolatot készítettem, mely tartósnak bizonyult munkálatért még 1891. évben Baross Gábor magyar királyi miniszter urtól elismerő okmányt kaptam, — alkalmam volt tapasztalni, hogy a járdát készített városok, felismerve a betonjárda előnyeit, sokkal szívesebben burkoltatják ezzel gyalog utjaikat, mint aszfalttal, — mert tekintet nélkül az éghajlati viszonyokra, a járásra alkalmasabb, a szemnek tetszetősebb, összetételénél fogva felülmúlhatatlanul tartósabb és legalább 40%-al olcsóbb.

Hogy pedig a kérdés eldöntésében melyik kompetensebb: az ország legtekintélyesebb mérnökeinek s építészeinek álláspontja, avagy ezzel szemben a Besenczky Gyula ur „szakvéleménye“, annak eldöntését az elfogulatlanul ítélő közönségre bízom.

Mezőtur, 1906. március hó 27-én.

Teljes tisztelettel:

Schreiber Izidor.

Dr. Székely Kornél

fogorvos Nagykárolyból

április hó 10—25-ig

fogorvosi gyakorlatra városunkba érkezik, és a „Városi szálloda“ 7. számú szobájában fogja rendeléseit tartani.

Hirdetések.

2407—1906. tkvi szám.

Hirdetmény.

A szilágy-somlyói kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zilahi kir. törvényszék területén fekvő S e r e d e n község telekkönyvei birtokszabályozás folytán átalakítatnak s ezzel egyidejűleg mindazokra az ingatlanokra nézve, a melyekre nézve az 1886. XXIX. t.-c., az 1889. évi XXXVIII. t.-c. és az 1891. XVI. t.-c. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t.-c.-ben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítottatik.

E célból az előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1906. május 1-én fog kezdődni.

Ennélfogva felhívatnak:

1) Az összes érdekelt, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2) Mindazok, kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határonapra kezdődő eljárás folyamán jelenjenek meg s az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel.

3) Mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bejegyzésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t.-c. 15—18. és az 1889. XXXVIII. t.-c. 5., 6., 7., 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el s a tulajdonjog bekebelezésre engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték kedvezményétől is elesnek.

4) Azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság. Szilágy-somlyó, 1906. március 10-én.

1—3

K O R M O S, kir. albiró.

Eladó házas telek.

A néhai Bádon Józsefné szül. Perczel Juliánna hagyatékát képező szilágy-somlyói taksás telek örök áron eladó.

Bővebb felvilágosítást ad Bölöni Sándor ügyvéd Szilágy-somlyón.

1—

Könyvnyomdamban

egy jó házból való fiu tanulól azonnal felvétetik.

Kiadó lakás.

Rákóczi-utca 555. számú lakóház, mely áll 3 utcai szoba és melléképületekből, Szent György naptól bérbe kiadó, vagy örök áron eladó. Értekezhetni Tankó Károly tulajdonossal.

Eladó ház.

Szilágy-somlyón, a Magura-utcában levő házas telkem szabad kézből, jutányos árban eladó. A telken van: az utca felőli részen 4 szoba, — belső épületben 3 szoba, konyha, kamara, — külön épületben egy kis szoba, — 18 méter hosszúságú sziklába vágott száraz pince, melyben három sor hordó fér el, előtte tágas kocszi szin, — egy 4 lóra való istálló, — 8 méter hosszú, eszeréppel fedett tengeri góré, alatta kőből kirakott szeméttartó, — és egy 100 hektoliternyi ürtartalmu eső vztartó medence.

Bővebb felvilágosítást nyújt

Bölöni Sándor,
ügyvéd.

Eladó.

Tasnád nagyközség belterületén, a vasutállomástól mintegy 300 méternyire, közvetlenül az állami ut mentén fekvő 5 holdnyi földterület, mely terület első osztályú téglatermelésre, esetleg egy nagyobb szabású téglatelep berendezésére is kitűnően alkalmas. A terület egy része eddig is téglatermelésre használtatott.

Van a területen egy 25 méter hosszúságú, teljesen jó karban levő szárító szin, egy kut és egy szobát magában foglaló épület.

Bővebb felvilágosítást nyújt a tulajdonos

Özv. Svaiczter Aladárné
Tasnádon.

A REKLÁM

Állandó, észszerű és ügyes reklámozás minden gyári, kereskedelmi, ipari vállalatnak, üzletnek a lelke, rugója, az éltető eleme. Hogyan, hol és mikor hirdethető leg sikeresebben, legjobban és legolcsóbban, megtudható az

Általános Tudósító

hirdetési osztályánál
tulajdonos **LEOPOLD GYULA** szerkesztő
Budapest, VII., Erzsébet-körút 41.,
ahol kiváló szakértelemmel, odaadó lelkiismeretességgel, pontossággal és olcsón közlik a hirdetéseket és reklámokat az összes budapesti, vidéki és külföldi lapokban és naptárakban.

Költségvetések
és tervezetek ingyen!

A legnépszerűbb és legelterjedtebb magyar ellenzéki lap

A NAP.

Az erőszak és megfélemlítés e nehéz idejében a 48-as eszmény leghívebb katonája. — Minthogy a kormány az utcai árusítást megszüntette, kérjük olvasóinkat úgy Budapestben, mint a vidéken, fizessenek elő A NAP-ra, vagy vegyék meg a dohánytözsékben, vagy rendeljék meg a lapkihordóknál.

Előfizetés: negyedévre 4 korona, egy hónapra 1 korona 40 fillér.

Felelős szerkesztő: Braun Sándor. Főmunkatársak: Abrányi Emil és Ugron Gábor.

A NAP kiadóhivatala:
BUDAPEST, VIII., Rökk Szilárd-utca 9.

Egy szám ára:

2 krajcár.

Hasított tölgyfa
szőlőkaró
100 darabonként 6 koronával eladó
Lénárd Sándor
állami tanítónál
Szilágy-nagyfaluban.

Eladó
100 hektoliter saját terméshor
Bölöni Sándornál
Szilágy-somlyón.

Triesti Általános Biztosító Társaság (ASSICURAZIONI GERERALI) Budapest, V., Dorottya-utca 10. szám.

Az „Újdonságok“ rovatban közöljük a Triesti Általános Biztosító Társaság

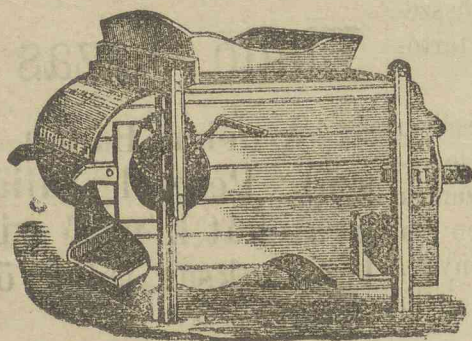
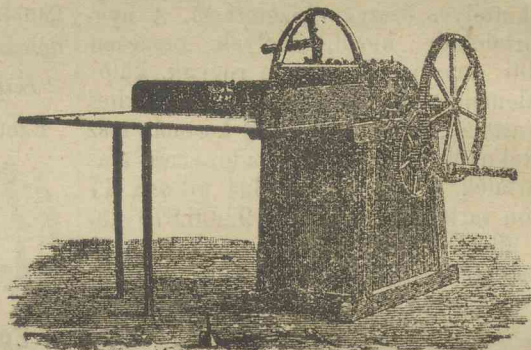
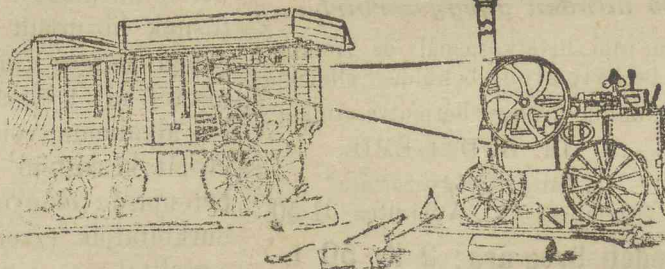
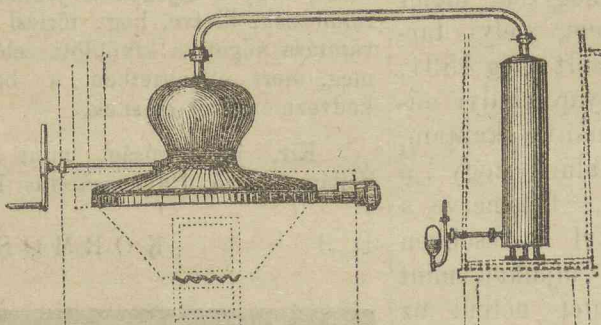
a legnagyobb, leggazdagabb és legrégebb biztosító intézetünk

mérlegének főbb számadatait. Teljes mérleggel a társaság mindenkinek, a ki e célból hozzá fordul, a legnagyobb készséggel szolgál.

Az intézet elfogad: élet-, tűz-, szállitmány-, üveg-, betöréses-lopás- és harangtörés és repedés elleni biztosításokat. Közvetít továbbá: jégbiztosításokat a „Magyar jég- és és viszontbiztosító r.-t.“, valamint baleset elleni biztosításokat az „Első o. általános baleset ellen biztosító társaság“ számára.

A szilágy-somlyói ügynökség:

Borsiczky Tivadar, Nussbächer Salamon.

Posner Ábrahám

cégjegyzője és képviselője:

Posner I. rézmű-, gép- és ekegyárának
SZILÁGY-SOMLYÓN.

Nagyválasztéku raktárt tart mindenféle gazdasági gépekből, és azokat meglepő olcsó árban s kedvező fizetési feltételek mellett árusítja. — Berendez és felállít: gőz- és benzinmotorok által hajtó malom- és olajkészítő gépeket, — közvetít a leghírevesebb gyártmányú gőz- és motorok által hajtandó cséplőgépeket, — készít és berendez szesgyárakat, gőz- és szoba fürdőket, Acetylén gázfejlesztő gépeket és világítási berendezéseket. — Mindennemű talajviszonyoknak megfelelő ekéket, boronákat és minden fajta gazdasági gépeket, tüzi- és kerti fecskendőket és mindenféle gépjávitásokat jutányos árért eszközöl.

A fenti cég a nagyban gyártott közkezdelt könnyű járatu ekéit a földmivelő gazdáknak váltófedezet mellett 6 havi idővárakozásra is adja.

